

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 275/2020-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CbZm 25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 3 Zm 638/2013), a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CbZm 25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 3 Zm 638/2013) p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava V p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CbZm 25/2017 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov konania v sume 675,43 € (slovom šesťstosedemdesiatpäť eur a štyridsaťtri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. mája 2020 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CbZm 25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 3 Zm 638/2013) (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľ je v procesnom postavení žalovaného vo 4. rade účastníkom napadnutého konania, v ktorom bol vydaný zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 3 Zm 638/2013 z 22. januára 2014, proti ktorému s'ťažovateľ podal včas námietky, o ktorých nebolo dosiaľ okresným súdom ani raz meritórne rozhodnuté. Napadnuté konanie prebieha podľa tvrdenia s'ťažovateľa 6 rokov a 8 mesiacov od podania žaloby a jeho priebeh hodnotí ako nesústredené, neefektívne a neúčinné konanie zo strany okresného súdu. S'ťažovateľ poukázal na osobitnú koncentráciu zmenkového konania, keďže súd je oprávnený preskúmať len tie námietky proti zmenkovému platobnému

rozkazu, ktoré boli uplatnené v lehote 3 dní od jeho doručenia a na neskôr podané námietky sa neprihliada. Súd prvej inštancie mal teda dost' času (6 rokov a dva mesiace, pozn.), aby sa s nimi vysporiadal a meritórne rozhodol. Sťažovateľ ďalej uviedol, že ani prípadná právna zložitosť veci neospravedlňuje neprimeranú dĺžku konania. Sťažovateľ je toho názoru, že on svojím postupom v konaní k priet'ahom neprispel, a poukázal na to, že predmet konania (suma 16 586,18 € pozn.) má pre neho značný význam. Porušenie jeho označených práv už nie je možné reparovať, jeho pocit právnej neistoty naďalej pretrváva, a preto požaduje priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €.

3. Na základe tejto sťažnostnej argumentácie sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom v tomto znení:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, konaním a postupom Okresného súdu Bratislava V, v súdnom konaní vedenom pod spis. zn. 1 CbZm/25/2017 (pôvodná sp. zn. 3 Zm 638/2013) porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava V, aby v konaní vedenom pod spis. zn. 1 CbZm/25/2017 (pôvodná sp. zn. 3 Zm 638/2013) konal bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 EUR...

Okresný súd Bratislava V je povinný nahradiť sťažovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, a to vo výške 675,43 €... “

4. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. II. ÚS 275/2020 z 9. júna 2020 ju prijal na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Vyjadrenie odporcu, napadnuté konanie a replika sťažovateľa

5. Predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 3251/2020 z 24. júna 2020 oznámila ústavnému súdu, že netrvá na ústnom prejednaní sťažnosti, a k priebehu napadnutého konania v podstatnom uviedla, že okresný súd okrem období od 3. augusta 2017 do 24. júla 2018 a od 23. apríla 2019 dosiaľ vo veci v zásade priebežne konal a spis bol predkladaný aj Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na konanie o opravnom prostriedku. Predsedníčka poukázala na to, že zákonná sudkyňa bola práceneschopná a čerpala dovolenku (v súhrne od 11. decembra 2019 do 28. februára 2020 a od 12. marca 2020 bola vyhlásená mimoriadna situácia v súvislosti s pandemiou COVID-19). Po uvoľnení režimových opatrení vzhľadom na odchod zákonnej sudkyne na materskú dovolenku už nedošlo k nariadeniu pojednávania. Obdobia nečinnosti vyhodnotila ako prietahy v konaní z objektívnych dôvodov množstva a náročnosti agendy a zdravotných dôvodov sudkyne. Poukázala aj na to, že sťažovateľ nevyčerpal sťažnosť na prietahy adresovanú predsedovi súdu. Požadované finančné zadostučinenie vyhodnotila ako neprimerane vysoké.

6. Z pripojeného prehľadu procesných úkonov a predloženého spisového materiálu vyplýva tento priebeh napadnutého konania:

- Návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu bol okresnému súdu doručený 7. augusta 2013 (sťažovateľ je v procesnom postavení žalovaného vo 4. rade).
- Okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku 26. septembra 2013.
- Dňa 17. októbra 2013 bol zložený súdny poplatok na účet okresného súdu.
- Okresný súd vydal zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 3 Zm 638/2013 z 22. januára 2014.
- Sťažovateľ podal 17. februára 2014 námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu.
- Dňa 28. februára 2014 podal žalobca návrh na vydanie rozsudku, ktorým okresný súd zmenkový platobný rozkaz ponechá v platnosti aj po podaní námietok.
- Žalovaný v 3. rade podal 12. júna 2014 námietky proti platobnému rozkazu (z cudziny) s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty.

- Okresný súd uznesením z 29. júla 2014 návrhu na odpustenie zmeškania lehoty nevyhovel. Dňa 16. septembra 2014 súdna prekladateľka doručila preklad uznesenia z 29. júla 2014. Dňa 11. novembra 2014 okresný súd zaslal formou medzinárodnej spolupráce uznesenie žalovanému v 3. rade do cudziny.

- Okresný súd uznesením zo 17. apríla 2015 odmietol námietky žalovaného v 3. rade proti zmenkovému platobnému rozkazu. Preklad doručila prekladateľka súdu 1. júna 2015. Medzinárodné doručenie okresný súd uskutočnil 22. júna 2015.

- Sťažovateľ podal 24. júla 2015 návrh na prerušenie konania do skončenia iného súvisiaceho súdneho konania medzi žalobcom a sťažovateľom. O tomto návrhu nebolo rozhodnuté.

- Žalovaný v 3. rade podal 9. septembra 2015 odvolanie proti uzneseniu o odmietnutí jeho námietok a opätovné námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu zo 4. septembra 2015.

- Odvolanie so spisom bolo predložené krajskému súdu 18. januára 2016. Odvolanie krajský súd odmietol uznesením z 28. apríla 2016. Spis bol okresnému súdu vrátený 30. mája 2016.

- Sťažovateľ doručil okresnému súdu 9. septembra 2016 sumárne meritórne vyjadrenie.

- Dňa 20. septembra 2016 predložila prekladateľka preklad uznesenia krajského súdu z 28. apríla 2016, ktorý bol žalovanému v 3. rade doručený 11. januára 2017.

- Okresný súd previedol spis na základe včas podaných námietok sťažovateľa proti zmenkovému platobnému rozkazu do registra CbZm 28. marca 2017 (sp. zn. 1 CbZm 25/2017).

- Okresný súd uznesením z 31. mája 2017 vyrubil sťažovateľovi súdny poplatok za podanie námietok proti platobnému rozkazu.

- Sťažovateľ podal 26. júna 2017 sťažnosť proti uzneseniu o vyrubení poplatku z dôvodu postavenia spotrebiteľa.

- Žalobca 3. augusta 2017 doručil vyjadrenie k námietkam sťažovateľa.

- Sťažovateľ podal 25. júla 2018 vyjadrenie k meritu.

- Uvedené podania pod bodom 19 a 20 okresný súd preposlal na vyjadrenie zástupcom sporových strán 30. augusta 2018.

- Sťažovateľ sa vyjadril k doručenému vyjadreniu protistrany 11. septembra 2018 a žalobca 2. októbra 2018.

7. Sťažovateľ podaním z 1. júla 2020 zotrval na ústavnej sťažnosti, vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania a k veci uviedol, že okresný súd je dlhodobo nečinný, keď od roku 2013 nebolo vydané ani rozhodnutie prvého stupňa o zmenkových námietkach, pričom konanie vo veci samej ešte ani nezačalo. Sťažovateľ podával viaceré urgencie, ktoré tvoria aj súčasť súdneho spisu. Poukázal na to, že súčasťou uplatneného nároku voči nemu ako žalovanému sú aj zmenkové úroky, na výšku ktorých má vplyv dĺžka konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania aj za ďalší úkon vo veci (podanie vyjadrenia).

8. Vzhľadom na oznámenia sťažovateľa a predsedníčky okresného súdu, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúra

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

IV.

Právne posúdenie veci

14. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zmenkových námietkach s medzinárodným prvkom

vyžadujúce si posúdenie odborných otázok z iných odvetví formou znaleckého dokazovania vykazuje vyšší stupeň skutkovej a právnej náročnosti, ktorý môže mať objektívne vplyv na predĺženie konania. Predmet konania (peňažné plnenie z obchodného styku) nie je v zmysle judikatúry ústavného súdu ani Európskeho súdu pre ľudské práva časovo zvlášť prioritizovaný.

15. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že sťažovateľ neprispel k predĺženiu predmetného konania významnejšou mierou.

16. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

17. Z popísaného priebehu súdneho konania vyplýva, že okresný súd dosiaľ nerozhodol o zmenkových námietkach uplatnených 17. februára 2014, pričom nebolo nariadené ani jedno pojednávanie. Okresný súd vyrubil súdny poplatok za podané námietky sťažovateľovi 31. mája 2017 po viac ako troch rokoch od ich podania. O sťažnosti proti tomuto uzneseniu podanému sťažovateľom 26. júna 2017 nebolo dosiaľ rozhodnuté. Ostatným procesným úkonom okresného súdu (30. augusta 2018) bolo preposlanie vyjadrení protistranám navzájom, pričom išlo o vyjadrenia z 3. augusta 2017 a 25. júla 2018. Popísaný postup okresného súdu v konaní nemožno hodnotiť ako sústredený a efektívne smerujúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

18. Ústavný súd pri posudzovaní konania z hľadísk garantovaných čl. 6 ods. 1 dohovoru prihliadol na celkovú dĺžku konania, ktorá ku dňu podania sťažnosti predstavovala viac ako 6 rokov na súde prvej inštancie, bez meritórneho rozhodnutia

a bez nariadenia jediného pojednávania. Uvedená dĺžka konania je zjavne neprimeraná zmenkovému konaniu ovládanému koncentračnou zásadou.

19. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že obdobie nečinnosti z dôvodu opatrení v súvislosti s mimoriadnou situáciou (pandémia COVID-19, pozn.) hodnotí ako objektívnu prekážku, za ktorú okresný súd nenesie zodpovednosť. Pokiaľ okresný súd poukazuje na nedostatočné personálne obsadenie súdu a množstvo nevybavených súdnych prípadov, k tomu ústavný súd v zhode so svojou doterajšou ustálenou judikatúrou (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03) konštatuje, že nedostatočné materiálno-technické vybavenie a poddimenzované personálne obsadenie súdu, ako ani opakovaná zmena zákonného sudcu nemôže byť na ťarchu účastníkov konania a nemôže zbaviť krajský súd zodpovednosti za vzniknuté prieťahy.

20. Ústavný súd preto aj s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, zistenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom krajského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

21. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CbZm 25/2017 konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

24. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä doterajšiu dĺžku napadnutého konania, obdobie nečinnosti a neefektívny postup okresného súdu, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 000 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

27. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

28. Úspešný sťažovateľ si uplatnil právo na náhradu trov konania v rozsahu 4 úkonov právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia, právny rozbor veci, podanie ústavnej sťažnosti a podanie vyjadrenia na výzvu ústavného súdu. Ústavný súd vyhodnotil uplatnený úkon právneho rozboru (opodstatnenosti podania ústavnej sťažnosti a porušenia práv sťažovateľa) tak, že tvorí neoddeliteľnú súčasť prevzatia a prípravy zastúpenia a je obsahom podania ústavnej sťažnosti, preto ho nevyhodnotil ako samostatný relevantný úkon právnej služby, za ktorý patrí samostatná náhrada.

29. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania podľa § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v rozsahu tarifnej odmeny za tri úkony právnej služby v roku 2020 (prevzatie zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti a podanie vyjadrenia) a režijného paušálu k nim podľa § 16 ods. 3 vyhlášky zvýšenú o DPH. Takto určená suma predstavuje celkom 675,43 € (výrok 4 nálezu).

30. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

31. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu